Gandul zilei 01.09.2016

Un tata îsi povatuieste copilul dupa Cuvântul sfânt, dar copilul poate sa vada altceva în viata tatalui si este dezamagit, derutat.

Esenta Cuvântului tinde spre relatia noastra cu Dumnezeu, umblarea împreuna cu El, care sa se vada. Toti suntem vulnerabili, dar preocuparea de a ramâne pe cale, receptivi la împlinirea voii Sale, nu trebuie sa ne paraseasca. Altfel, am strica Cuvântul, pe care-l cunoastem, când altii se uita la viata noastra. Si Domnul ne cere sa fim repere pentru întoarcerea altora pe calea Lui.

Uneori, neintentionat, fara sa ne dam seama, suntem departe de omul duhovnicesc vazut de cei din jur. Prin vorba, prin atitudine, prin lipsa marturisirii vestii bune. Parerea de rau nu ajuta, timpul acela si ocazia au fost pierdute.

Sa nu ajungem sa se poticneasca cineva în noi, una spunând si alta traind. Caci rodul cu care ne-am putea prezenta înaintea Lui poate fi ratat. Daca nu veghem, daca firea pamânteasca e lasata sloboda, daca nu avem tot timpul Îndreptarul în minte, chiar o vorba sau o atitudine poate fi lumeasca.

În Matei 15:8 se spune "Norodul acesta se apropie de Mine cu gura si Ma cinsteste cu buzele, dar cu inima este departe de Mine"- ceva doar formal, în ochii altora, cu inima împartita, nici lui Dumnezeu nu-I place.

Noi stim ce înseamna sa fii iubit de Dumnezeu. Sa aratam acest lucru sincer, prin orice slujire. Sa avem marca apartenentei Lui si acest lucru sa transpara fata de cei din jur.